

**ДОДАТКОВИЙ ПРОТОКОЛ
ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ХАРТІЇ,
ЯКИЙ ПЕРЕДБАЧАЄ СИСТЕМУ КОЛЕКТИВНОГО
ОСКАРЖЕННЯ ***

Страсбург, 9 листопада 1995 року

European Treaty Series/158

* Офіційний переклад

ПРЕАМБУЛА

Держави-члени Ради Європи, які підписали цей Протокол до Європейської соціальної хартії, відкритої для підписання у Туріні 18 жовтня 1961 року (далі "Хартія"),

сповнені рішучості вжити нових заходів для поліпшення забезпечення ефективного здійснення соціальних прав, гарантованих Хартією,

вважаючи, що ця мета могла би бути досягнута зокрема шляхом запровадження процедури колективного оскарження, яка, крім іншого, може розширити участь керівників, працівників та неурядових організацій,

погодилися про таке:

Стаття 1

Договірні Сторони цього Протоколу визнають за такими організаціями право подавати скарги у зв'язку із незадовільним застосуванням Хартії:

- a) міжнародні організації роботодавців і профспілок, згадані у пункті 2 статті 27 Хартії;
- b) інші міжнародні неурядові організації, які мають консультативний статус при Раді Європи і які включені у список, складений з цією метою Урядовим комітетом;
- c) представницькі національні організації роботодавців і профспілок, що знаходяться під юрисдикцією Договірної Сторони, на яку вони подали скаргу.

Стаття 2

1. Будь-яка Договірна Держава, коли вона висловлює свою згоду на обов'язковість для неї цього Протоколу у відповідності до положень статті 13 або у будь-який інший час після цього, може також заявити про те, що вона визнає за будь-якою іншою представницькою національною неурядовою організацією, що знаходиться під її юрисдикцією і що має безпосередню компетенцію у питаннях, які регулюються Хартією, право подавати проти неї скарги.

2. Такі заяви можуть робитися на визначений строк.

3. Заяви здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи, який надсилає засвідчені копії таких заяв Договірним Сторонам і опубліковує їх.

Стаття 3

Міжнародні неурядові організації та національні неурядові організації, згадані у статті 1b і статті 2, відповідно, можуть подавати скарги за процедурою, встановленою зазначеними положеннями, тільки з тих питань, стосовно яких була визнана їхня безпосередня компетенція.

Стаття 4

Скарга має подаватися у письмовій формі, стосуватися положення Хартії, прийнятого відповідною Договірною Стороною, і в ній має зазначатися, у якій частині остання не забезпечила задовільного застосування цього положення.

Стаття 5

Будь-яка скарга надсилається на ім'я Генерального секретаря, який підтверджує її отримання, повідомляє про неї відповідну Договірну Сторону і негайно передає її Комітету незалежних експертів.

Стаття 6

Комітет незалежних експертів може звернутися до відповідної Договірної Сторони та організації, яка подала скаргу, із проханням надати у встановлений ним термін письмову інформацію та викласти міркування щодо прийнятності скарги.

Стаття 7

1. Якщо Комітет незалежних експертів вирішує, що скарга є прийнятною, він повідомляє про це Договірні Сторони Хартії через Генерального секретаря. Комітет звертається до відповідної Договірної Сторони та організації, яка подала скаргу, із проханням надати у встановлений ним термін усі відповідні письмові пояснення чи інформацію і просить інші Договірні Сторони цього Протоколу у той самий термін викласти свої міркування.

2. Якщо скарга була подана національною організацією роботодавців або національною профспілкою чи іншою національною або міжнародною неурядовою організацією, Комітет незалежних експертів повідомляє про це міжнародні організації роботодавців або профспілок, згадані у пункті 2 статті 27 Хартії, через Генерального секретаря і пропонує їм викласти свої міркування у встановлений ним термін.

3. На основі пояснень, інформації чи міркувань, наданих згідно з пунктами 1 і 2 вище, відповідна Договірна Сторона та організація, яка подала скаргу, у встановлений Комітетом незалежних експертів термін можуть надати будь-яку додаткову письмову інформацію чи викласти у письмовій формі будь-які додаткові міркування.

4. Під час розгляду скарги Комітет незалежних експертів може провести слухання за участю представників сторін.

Стаття 8

1. Комітет незалежних експертів складає доповідь, у якій він зазначає, яких заходів він вжив для розгляду скарги, і викладає свої висновки щодо забезпечення чи незабезпечення Договірною Стороною задовільного застосування положення Хартії, згаданого у скарзі.

2. Ця доповідь надсилається Комітету міністрів. Вона також надсилається організації, що подала скаргу, і Договірним Сторонам Хартії, які опубліковувати її не мають права.

Вона надсилається Парламентській асамблеї та оприлюднюється одночасно із резолюцією, згадану у статті 9, або не пізніше чотирьох місяців після її подання Комітету міністрів.

Стаття 9

1. На основі доповіді Комітету незалежних експертів Комітет міністрів більшістю голосів представників, що голосують, ухвалює резолюцію. Якщо Комітет незалежних експертів доходить висновку, що Хартія задовільним чином не застосовується, Комітет міністрів більшістю у дві третини голосів представників, що голосують, ухвалює рекомендацію відповідній Договірній Стороні. В обох випадках право голосувати мають тільки Договірні Сторони Хартії.

2. На прохання відповідної Договірної Сторони, коли у доповіді Комітету незалежних експертів порушуються нові питання, Комітет міністрів більшістю у дві третини голосів Договірних Сторін Хартії може прийняти рішення про проведення консультацій з Урядовим комітетом.

Стаття 10

Відповідна Договірна Сторона у своїй наступній доповіді, яку вона подасть Генеральному секретарю згідно зі статтею 21 Хартії, надає інформацію про заходи, яких

вона вжила для виконання рекомендації, зробленої Комітетом міністрів.

Стаття 11

Статті 1 - 10 цього Протоколу застосовуються також до статей частини II першого Додаткового протоколу до Хартії щодо держав-учасниць того Протоколу у такому обсязі, у якому ці статті були прийняті.

Стаття 12

Держави-учасниці цього Протоколу вважають, що перший пункт додатку до Хартії, який стосується частини III, викладається у такій редакції:

”Встановлюється, що Хартія містить правові зобов’язання міжнародного характеру, виконання яких підлягає виключно наглядові, який передбачається у частині IV Хартії і положеннях цього Протоколу”.

Стаття 13

1. Цей Протокол відкрито для підписання державами-членами Ради Європи, які підписали Хартію і які можуть висловити свою згоду на обов’язковість для них цього Протоколу шляхом:

- a) підписання без застереження щодо ратифікації, прийняття чи затвердження; або
- b) підписання за умови ратифікації, прийняття чи затвердження з подальшою ратифікацією, прийняттям чи затвердженням.

2. Держава-член Ради Європи не може висловити свою згоду на обов’язковість для неї цього Протоколу, якщо вона раніше або одночасно не ратифікувала Хартію.

3. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття чи затвердження здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 14

1. Цей Протокол набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати, на яку п'ять держав-членів Ради Європи висловили свою згоду на обов'язковість для них цього Протоколу у відповідності до положень статті 13.

2. Стосовно будь-якої держави-члена, яка висловлюватиме свою згоду на обов'язковість для неї цього Протоколу після набрання ним чинності, Протокол набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати здачі на зберігання ратифікаційної грамоти або документа про прийняття чи затвердження.

Стаття 15

1. Будь-яка Сторона може у будь-який час денонсувати цей Протокол шляхом подання письмового повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.

2. Така денонсація набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення дванадцятимісячного періоду від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем.

Стаття 16

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє всі держави-члени Ради про :

- a) будь-яке підписання;
- b) здачу на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття чи затвердження;

- c) дату набрання чинності цим Протоколом у відповідності до статті 14;
- d) будь-яку іншу дію, будь-яке повідомлення або будь-яку заяву, які стосуються цього Протоколу.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цей Протокол.

Вчинено у Страсбурзі дев'ятого дня листопада місяця 1995 року англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії цього Протоколу кожній державі-члену Ради Європи.